

Solomon, regele Istraelului

Solomon (Shelomoh, in ebraica) a fost un uzurpator. Preferat - dupa cum incearca sa ne convinga Biblia - de tatal sau, regele David, Solomon a fost uns rege in detrimentul celui mai mare dintre fratii sai, Adonias. Ungandu-l rege pe Solomon, inca in timpul vietii sale, David evita, probabil dupa modelul egiptean al asocierii la domnie, concurenta monarhica ce-ar fi putut avea loc dupa moartea sa. Astfel, in 973 i.e.n., la moartea lui David, se urca pe tronul statului iudeo-israelian ("Palestina" apare ca notiune mult mai tarziu, in opera lui Herodot, prin transferarea numelui "pelesetilor", un trib din "popoarele marii", asupra intregului teritoriu dintre Mediterana si Desertul sirian) cel ce avea sa construiasca "timpul de aur" al tanarului regat.

Solomon, supranumit, "inteleptul", dovedi de la inceputul domniei sale calitati diplomatice remarcabile, ii indeparta cu fermitate pe Adonias si pe partizanii acestuia, isi asigura linistea pe granite printr-o politica de aliante cu vecinii (Tyru; condus de Hiram, Egiptul, framantat de concurenta dintre dinastiile sacerdotale si libiene). De fapt, in politica sa externa, Solomon a fost avantajat de lipsa de putere, in epoca, la care lusesera reduse cele doua mari imperii orientale, Egiptul (Solomon se si casatoreste cu fiica faraonului, intemeind pe aceasta alianta personala relatiile cu Egiptul) si Asiria, precum si de disparitia statului hitit.

Cu toate ca lipsit de calitati militare, a intarit armata permanenta creata de David, care, in vremea lui Solomon avea doua puternice arme de izbire - o cavalerie de 12000 de oameni si o grupare importanta de care de lupta; de asemenea, se preocupa de fortificarea Ierusalimului si a altor orase. Pe baza relatiilor speciale pe care le intretinea cu Hiram I, regele Tyruului, dezvolta capacitatea flotei evreiesti cu care intretinu un trafic comercial extern important, celebra fiind expeditia in Tara Ophir, care a adus in Palestina bogatii imense. Prosperitatea economica a Ierusalimului s-a datorat si unui noul sistem fiscal introdus de Solomon. Astfel, teritoriul regatului fu impartit in 12 circumscripii financiare, care cuprindeau in mod egal si pe evrei si pe canaaneeni, ce asigurau, fiecare cate o luna din an, spezele necesare intretinerii casei regale si constructiilor inaugurate de Solomon. Aceasta fiscalitate a permis monarhului sa intretina una dintre cele mai fastuoase curti din Orientul antic si sa ridice o serie de palate somptuoase.

Cea mai impresionanta lucrare arhitectonica edificata si inaugurata in vremea lui Solomon este ansamblul Pulat-Templu, la care o contributie importanta au adus-o arhitectul fenician Hiram, precum si mesterii si materialele trimise de tyrieni. Spre sfirsitul domniei sale (973-933 i.e.n.), Solomon neglija grav problemele regatului, permitind ascensiunea cultului idolilor, ceea ce a creat o criza religioasa adaugata unei economice, provocata de fiscalitatea excesiva, precum si unei sociale, nascuta din opozitia unor triburi fata de dominatia crescanda a tribului iudeilor. Unul din ofiterii lui Solomon, Ieroboam, ajuns supra-intendent al regatului, se pune in fruntea celor zece triburi nordice care secesioneaza, dar, invins de Solomon, se refugiază in Egipt.

De aici, cu sprijinul faraonului Sheshonk, se reintoarce in Palestina, dupa moartea lui Solomon, il infrange pe fiul acestuia, Roboam, in 926 i.e.n., intemeind regatul Israel prin uniunea celor zece

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

triburi nordice. Prima capitala a fost Sichem, transferata apoi, de generalul Omri (880-871 i.e.n.), intemeietorul unei noi dinastii, la Samaria. in sud, uniunea celor doua triburi (Iuda si Benjamin), egale ca populatie cu cele nordice, formeaza regatul Iudeea, al carui prim rege, Roboam, isi pastreaza capitala la Ierusalim.